

Kristi himmelsfärds dag

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan i Stockholm, 29 maj 2025

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi tackar dig för att du upphöjt din Son i den himmelska härligheten, där han sitter på din högra sida och regerar till tidens ände. Låt din helige Ande komma till oss med evangeliets saliggörande ord, så att vi behålls i tron och till slut får stå inför dig och se din härlighet, såsom du har lovat. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 7:24–26 (2 årgången)

Jesus sade: "Fader, jag vill att där jag är, där skall också de som du har gett mig vara med mig, så att de får se min härlighet som du har gett mig, eftersom du har älskat mig innan världens grund var lagd. Rättfärdige Fader, världen har inte lärt känna dig, men jag känner dig, och de vet att du har sänt mig. Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem."

Denna stora festdags ämne är Kristi himmelsfärd. I cirka 30 år hade han vandrat på jorden som människa. Han hade undervisat, kallat lärjungar, botat sjuka och uppväckt döda. Han hade låtit sig bli tagen till fånga, hånad och plågad. Till slut hade han lidit döden på korset för att friköpa oss från våra synder, men uppstått igen på tredje dagen och under 40 dagar visat sig för många för att de skulle vittna om honom. Nu var allt fullbordat. Allt han var sänd till jorden att utföra hade han gjort. Nu återvände han till Fadern.

Om någon frågar var Kristus är idag, ger Skriften denna dag det svaret: Han är hos sin Fader i himmelen. Han sitter på Guds högra sida. Evangelietexten skildrar hur Människosonen inför lärjungarna lyftes upp och doldes av ett moln, precis såsom Gud i GT ofta uppenbarade sig för Israels folk som ett heligt töcken. Andra ställen i Skriften talar bortom molnet om Sonens triumfatoriska intåg i den himmelska härligheten, och hur han upphöjts till sin plats vid den högra sidan. David skriver i den 110:e psalmen:

Herren sade till min Herre: "Sätt dig på min högra sida, till dess att jag har lagt dina fiender som en fotapall under dina fötter." Din makts spira skall Herren sträcka ut från Sion, du skall härska mitt ibland dina fiender. Villigt kommer ditt folk när du samlar din här, i helig skrud kommer din unga skara inför dig, som daggen kommer ur morgonrodnadens sköte. (Ps. 110:1–3)

Från sin plats på Gud Faders högra sida regerar Kristus över världen. Liksom allt har blivit till genom honom, upprätthåller han det nu och alltid med sin allmakt. Aposteln Paulus sade: "Ty i honom är det vi lever, rör oss och är till." (Apg. 17:28) Är det då så att Sonen varit frånvarande från sin plats under sin tid på jorden? Stod maktens tron tom och vakant i drygt 30 år?

Nej, så var det inte. Sonen är Gud av evighet, och upphörde aldrig för ett ögonblick att vara den evige, allsmäktige Guden. Även på jorden kunde han säga: "Jag är i Fadern och Fadern är i mig." (Joh. 14:11), och: "Ingen har stigit upp till himlen utom han som kom ner från himlen, Människosonen som är i himlen." (Joh. 3:13) Men då han för vår skull gick in under lagen för att

uppfylla den helt och hållet lät han sig bli utblottad och förnedrad. I sin mänskliga natur lät han sig bli ringa och underordnad Fadern i den heliga Treenigheten. Hans eviga gudomliga majestät och härlighet blev fördold, utom då han vid ett fåtal tillfällen lät detta skymta fram.

Men nu när han är himlafaren har han återtagit det fulla bruket av alla sina gudomliga egenskaper. Fadern har upphöjt honom till den härlighet han har av evighet. Att sitta på den högra sidan är inte att vara Faderns högra hand, som den främsta tjänaren i den himmelska kungasalen. Det är att vara likvärdig Fadern. Såsom Gud har Kristus alltså alltid varit hos Fadern, men nu är han det också som människa. Samma mänskliga kropp som en gång åt och drack med lärjungarna, som plågades och led på korset, samma kropp har nu förhärligats så att han sitter på Faderns högra sida. Paulus skriver:

Med denna kraft verkade han i Kristus, när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, över alla furstar och väldigheter, makter och herradömen, ja, över alla namn som kan nämnas inte bara i denna tidsålder utan också i den kommande. Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gav han åt församlingen, som är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla. (Ef. 1:20–23)

Judarna tänkte sig att när Messias kommit skulle han för alltid stanna på jorden och vara deras kung. De sade till Jesus: *"Vi har hört i lagen att Messias skall stanna kvar för alltid. Hur kan då du säga att Människosonen måste bli upphöjd? Vad är det för en Människoson?"* (Joh. 12:34) De hade inte förstått Skriftens ord om Kristus. Men till lärjungarna sade Jesus: *"Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er."* (Joh. 16:7) Detta uppfylldes 10 dagar efter himlafärden, när den helige Ande utgöts över apostlarna på pingstdagen.

Utrustade med Hjälparen var det därefter apostlarna och deras efterföljare som skulle gå ut i hela världen och sprida evangeliets budskap. Dock gjorde de inte detta ensamma, inte utan Kristus! Han är himlafaren, men Kristus har inte övergivit oss. Han sade: *"Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut."* (Matt. 28:20)

Han är alltid hos oss. Även med sin fysiska, mänskliga kropp är han överallt i världen (allestädes närvarande). *"Om jag far upp till himlen, är du där, bäddar jag åt mig i dödsriket, är du där. Tar jag morgonrodnadens vingar, gör jag mig en boning ytterst i havet, skall också där din hand leda mig och din högra hand fatta mig."* (Ps. 139)

Särskilt är han i sin kyrka, hos dem som tror på honom. Han har ju sagt: *"Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem."* (Matt. 18:20) Han är oss nära genom dopet, genom tron, genom Guds Ord. Inte minst kommer han till oss på ett alldeles särskilt sätt i nattvardens bröd och vin, om vilka det heter *"detta är min kropp – detta är mitt blod"*. I alla kyrkans nådemedel är det Kristus som verkar och är närvarande. Så ska vi inte tänka om vår Herre som en avlägsen regent på en fjärran tron i ett himmelskt rike bortom denna tillvaro, utan som vår Frälsare som alltså är mitt ibland oss, som hjälper och styrker oss i vårt dagliga liv, som räcker oss sin kropp och sitt blod till syndernas förlåtelse, och som ber för oss inför Fadern.

I vår predikotext ber Jesus: *"Fader, jag vill att där jag är, där skall också de som du har gett mig vara med mig, så att de får se min härlighet som du har gett mig, eftersom du har älskat mig innan världens grund var lagd."*

Även om vi på ett andligt sätt genom tron får vara tillsammans med Jesus här på jorden så talar han här om tillvaron i härlighetens rike. Efter döden får vi bryta upp och lämna detta livets alla vedermödor. Slutligen befriade från syndens alla bördor kommer våra själar föras av änglarna till platsen vid Abrahams sida, där vi i salig vila får invänta den yttersta dagen när också våra kroppar ska uppstå och förhärligas. I detta livet har människor endast fått se glimtar av Jesu härlighet – såsom på förklaringsberget eller då när han gjorde synliga under – men då kommer den att uppenbaras för oss i sin fullhet. Paulus skriver: *"Nu ser vi en gåtfull spegelbild, men då skall vi se*

ansikte mot ansikte.” (1 Kor. 13:12) Då får vi åter ha full gemenskap med Gud, återställd efter att arvsyndens fördärvat den. Det är vår tros slutgiltiga mål och stora hopp.

Jesus vill att vi alla ska vara med honom i hans härlighet. Han vill att det segerrika och triumfatoriska intåget på hans himmelsfärds dag ska påminna oss om vad som väntar oss om vi troget håller fast vid hans ord. En dag kommer han komma tillbaka på samma sätt som han for upp. För att vi ska få vara med Jesus på den dagen måste vi också genom tron ta emot Jesus redan här på jorden. Därför ska vi vara angelägna om att lyssna till och noga ta vara på allt han har lärt oss. Han sade ju: *”Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem.”* Det är i den heliga Skrift som Gud har uppenbarat sin kärlek, som han också vill ska vara i oss. Med egen kraft och gärningar kommer vi inte långt, men om vi håller fast vid evangeliets löften som den helige Ande talar till oss och vandrar trons väg har vi en salig himmelsfärd att vänta. Där vår Frälsare Jesus Kristus är, där får också vi vara.

Amen.

Högtidsbön: Helige Frälsare, du som blivit upphöjd till evig konung på Faderns högra sida och tillbeds av himmelens härskaror. Inför dig kommer vi i dag med tacksamhet och lovsång för att du har återlöst oss och banat väg för oss till himmelen. På jorden är vi gäster och främlingar. Giv oss här nere trons visshet om att vi har vårt medborgarskap i himmelen, så att vi alltid söker det som är därovan och inte det som är på jorden. Hjälp oss igenom denna tidens nöd, och låt oss en gång, med alla dina trogna, få komma dit där du är och i evighet skåda din härlighet. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.